

ע"פ 507/20 - ילדרים סינן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 507/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ד' מינץ

המערער: ילדרים סינן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט י' שפסר) בע"פ 57577-02-19 מיום 15.1.2020

תאריך הישיבה: ז' בשבט התש"ף (2.2.2020)

בשם המערער: עו"ד יורם סגי-זקס; עו"ד יצחק תורג'מן

בשם המשיבה: עו"ד יורם הירשברג

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

המערער הורשע בבית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט א' נוריאלי) בעבירות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], ונגזרו עליו 16 חודשי מאסר בפועל. בגדר ערעור שהגיש המערער, הקל בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ד' מרשק מרום והשופטים העמיתים ז' בוסתן וא' יעקב) בעונש המאסר בפועל, וגזר עליו 9 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות. בגזר הדין

עמוד 1

מיום 23.12.2019 נקבע כי המערער יתייצב לשאת בעונו ביום 29.12.2019. במעמד דיון הקראת גזר הדין התבקש עיכוב ביצוע על מנת לאפשר לתביעה לערער לבית המשפט העליון. המותב הורה לעכב את מועד תחילת ריצוי העונש עד ליום 6.1.2020, תוך הנחייה למדינה כי תודיע על עמדה בדבר הכוונה להגיש בקשת רשות לערער עד ליום 3.1.2020.

ביום 2.1.2020 נעתרה ראשת המותב לבקשה לדחיית מועד ביצוע העונש, וקבעה כי זה יהיה ביום 16.1.2020, תוך הבהרה כי לא תינתן ארכה נוספת. ביום 14.1.2020 הגישה המדינה בקשה לנוספת לעיכוב ביצוע ובה עדכנה בין היתר כי החליטה להגיש בקשת רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי (כב' השופט י' שפסר, שלא היה חבר במותב שגזר את הדין) הורה על הארכת עיכוב הביצוע עד ליום 7.2.2020.

לכך מכון הערעור שלפנינו.

הערעור נקבע לדיון לפני הרכב שלושה, בשל הטענה כי סעיף 87 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) אינו מאפשר דחייה שלישית של מועד ביצוע העונש נוכח לשונו, המאפשרת לפי הטענה דחייה נוספת אחת בלבד. זאת, בשים לב לכך שטענה זו התקבלה (בדן יחיד) בבש"פ 9098/15 ג'סאר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.1.2016), שהוזכר בהרכב שלושה מבלי להכריע בשאלה זו (ע"פ 4919/14 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (6.3.2017) (להלן: עניין אזולאי)).

בדיון לפנינו הודיע בא כוח המערער כי אין הוא עומד על טענת הסמכות, אולם, על מנת להעמיד דברים על מכונם, ראינו לקבוע כי סעיף 87 לחוק העונשין אינו מגביל את סמכות בית המשפט לעיכוב ביצוע העונש לפעם אחת נוספת בלבד. וכך מורות ההוראות הרלוונטיות בסעיף 87 לחוק העונשין:

87(א) נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית המשפט לפיה, רשאי בית המשפט לדחות את הביצוע למועד אחר. (ב) נדחה ביצועו של עונש לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לדחות פעם נוספת מטעמים מיוחדים שיירשמו.	דחיית מועדים
---	---------------------

אמנם, סעיף 87(ב) מסמך את בית המשפט לדחות את ביצוע העונש בלשון "פעם נוספת" מטעמים מיוחדים שיירשמו, אולם "האמור בלשון יחיד – אף לשון רבים במשמע" (סעיף 5 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981; ראו והשוו: בש"פ 1835/93 קלווין נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 101, 103 (1993)). זאת ועוד, גם תכלית החקיקה בענייננו אינה מצדיקה הכנסת בית המשפט ל"מיטת סדום" בהיבט הסמכות, שהרי ייתכנו מקרים שבהם תידרשנה ארכות נוספות של מועד ביצוע העונש מטעמים טובים. ראוי אפוא כי ההצדקה לכך תיבחן לגוף העניין על ידי בית המשפט שדן בבקשה, ולא תיחסם דרכו מלכתחילה לבחינה כאמור (ראו גם: ע"פ 5135/13 יגרמן נ' מדינת ישראל (2.6.2014)).

יצוין בנוסף כי קבלת פרשנות המגבילה את סמכות בית המשפט כאמור תביא ככלל לפגיעה בנאשמים, שהם אלה שבדרך הדברים הרגילה מבקשים את עיכוב הביצוע, ולא ראינו לכך טעם טוב. עוד נציין כי לא מצאנו ממש בטענה נוספת שהעלה בא כוח המערער נגד סמכותו של שופט אשר אינו נמנה על חברי המותב שדן בהליך העיקרילהכריע בבקשה לעיכוב ביצוע, משזו הוכרעה על ידי בית משפט זה בעניין אזולאי בהרכב שלושה (ראו פסקה 29 שם).

לגופו של ערעור, לא מצאנו עילה להתערבותנו, נוכח פרקי הזמן הקצרים שנקצבו מלכתחילה, ובשים לב לכך שאי היעדרות לבקשה עלולה הייתה לייתר את הליך בקשת רשות הערעור.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, ז' בשבט ה'תש"ף (2.2.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט